

عنوان مقاله:

جایگاه پیاده راه برای ایجاد حس تعلق به مکان و هویت بخشی در فضای شهری (نمونه موردی پیاده راه اسفیرس اردبیل)

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی و هفتمین کنفرانس ملی عمران، معماری، هنر و طراحی شهری (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

محمدهادی جوان بخت - کارشناس ارشد مهندسی معماری

خلاصه مقاله:

این پژوهش از روش توصیفی، تحلیلی می باشد که هدف آن بررسی کیفیت مکان سوم است. در همه شهرها فضا های وجود دارند که این مکان ها باعث ایجاد حس تعلق به آن شهر و مکان را به افراد آن منطقه القا می کند. حس تعلق به مکان به پیوند فرد با یک مکان به وجود می آید و هر فرد خود را جزئی از مکان می داند و برای آن شخصیت و عملکردی در ذهن خود می سازد. حس تعلق به مکان مفهومی از حس و احساسات و دلبستگی انسان نسبت به محیط است. این حس ترکیبی از معانی، نمادها و کیفیت های محیطی است که این فضا های عمومی در زمره مکان سوم قرار می گیرند که مکانی برای گفت و گو، مکانی برای آرامش و وجود حس شادی و نشاط می باشند که تا حدی عدالت اجتماعی در آن وجود دارد. پیاده راه ها با ایجاد حس ارتباط با محیط برای بر طرف کردن نیازهای اولیه انسانی و تجربه آرامش در بین افراد شهر باعث آفرینش خاطرات مشترک و هویت ساز در شهر می شود. در این فضاها با توجه خاصی که به مقیاس انسانی شده است افراد را از زندگی ماشینی و استرس های آن دور می سازد. اینگونه فضا ها اغلب در مناطقی انتخاب می شوند که برای مردم دارای اهمیت بوده مانده مقبره شیخ صفی الدین اردبیلی که هم نماد تاریخی و فرهنگی و هم هسته مرکزی شهر اردبیل می باشد. این پیاده راه باعث افزایش میل مردم برای حضور در این مکان شده است، و از طرفی با قرار گرفتن در کنار این مجموعه جهانی سبب ایجاد منظره ها و قاب های زیبا از این بنا گردید. پیاده راه ها می توانند قلب رویدادها و تحولات اجتماعی باشند، که سبب رشد تعاملات و پیشرفت جوامع بشر می شود.

کلمات کلیدی:

حس تعلق، پیاده راه، فضای شهری، مکان سوم، اردبیل، اسفیرس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2043073>

